

VILLANY *hárfa*

liturgia gitárral

Gyorgyovich Miklós GREGORIÁN ÉS/VAGY BEAT?

Feltűnést keltett, hogy II. János Pál pápa Bolognában derűs lélekkel fogadta a fiatalok rockzenéjét, és a nem is olyan nagyon a fiatalokét, mint Bob Dylanét, aki a woodstocki fesztivál egyik sztárja volt annak idején. Az is ismert, hogy a pápa Ausztráliában korábban úgy nyilatkozott, hogy személy szerint kedveli a rockzenét.

A *Távlatok* ismételten foglalkozott az egyházi eseményeken fel-felhangzó könnyűzenével. Korábbi számainkban írtak róla Czigány György, majd Gergó Lajos és magam is. Most körkérdéssel fordulunk kedves olvasóinkhoz, mert szeretnénk képet kapni arról, hogyan vélekednek erről a témáról. Gondolatébresztőül néhány sorban szeretném felvázolni a közelmúlt történéseit.

Az „Életünk Krisztus” Ifjúsági Zenei Egyesület lapja 1997. májusi és szeptemberi számából idézek. Egyik gitározó fiatal imája: „Uram, ha ez az én munkám nem a Te ügyedet szolgálja, vedd el a hangom, törd össze a gitárom! De, ha igen, kérlek, segíts, hogy mindig jobban és jobban csináljam.” (s.gy.)

Ugyanebben a lapban Kószeghy Miklós *Szerintem Isten a bluest is szereti* című cikkében utal néhány zsoltárra, mely korabeli világi szövegű énekek ritmusára íródott.

Szilas Imre úgy nyilatkozik, hogy míg a komolyzenészek folyamatosan az útkereséssel foglalkoznak, a könnyűzenészek mégiscsak megpróbálnak szép dallamokat hozni, amiket *jól esik énekelni. És ez a fontos* – teszi hozzá.

Évtizedekkel ezelőtt az *Új Emberben* jelent meg néhány cikk, mely kifogásolta az egyházi könnyűzenészek felkészültségét. (†Rajeczky Benjámin, Vasadi Péter)

Olyan új, hosszabb lélegzetű művek bemutatójára került sor 1997-ben, mint pl. Szilas Imre Abonyi miséje, Olgyay Gábor Csemői miseoratóriuma; s a párizsi világifjúsági találkozóra a magyar küldöttség a karizmatikus mozgalomban keletkezett CD-t vitte ajándékba a pápának.

Magam a *Távlatok* 34. számában arra hivatkoztam, hogy a választóhatár igazában a jó és a rossz zene között húzódik. Továbbá arra, hogy a könnyű műfaj többnyire slágerzene, s így annak a törvényszerűségei is jellemzik. Megemlítettem, hogy az a szerző tiszteli meg igazán hallgatóságát, aki igényes a műfaji kereteken belül, például összhangot teremt a zene és annak szövege között, figyel külföldi dallam esetén a helyes prozódiaira, az énekelhetőség kritériumaira. Azt is hangsúlyoztam, hogy a kottakiadás tipográfiai legyen igényes, tüntessék fel a művek eredetét.

Nemeshegyi Péter atya egy ízben megjegyezte, hogy az ifjúság körében divatos dalok szövegének némelyike teológiailag pontosabb, mint egyes népekeké.

Az alábbiakban szeretnénk az önök véleményét megismerni e kérdéskörrel kapcsolatban. Tiszteletteljes kérésünk, hogy a téma iránt érdeklődő valamennyi olvasónk szíveskedjen véleményét rögzíteni, és hozzánk eljuttatni két hónapon belül. Utóbbi azért kérjük, hogy a kérdéskörrel szóló polemizálás ne váljék parttalanná. Ezúton is kérjük engedélyüket, hogy szükség szerint idézhessünk hozzánk eljuttatott véleményükből. Fáradásukat előre köszöni a szerkesztőség.

Kérdéseink:

1. Részt vesz-e olyan egyházi rendezvényen, liturgikus eseményen, melyen az ún. könnyű műfajhoz tartozó zenedarabok hangzanak el? Ha nem, mi az oka? Ha igen,

2. Milyen egyházi esemény során találkozik ilyen műfajjal?

- szentmise,
- lelkigyakorlat,
- meditáció,
- egyéb, mégpedig...

3. Melyik stílus áll közelebb Önhöz? Az importált dallamú, szövegű, de magyarra fordított dal, a magyar szerzők gitáros (vagy zenekaros kíséretű) dalai, spirituálék, taizéi énekek, egyéb mégpedig:...

Távlatok / 38. – 1997. karácsony, Kultúra és élet
(<http://www.tavlatok.hu/38elottiek/tavlatok38.htm>)